

Davant el Primer de Maig del 2012

FEINA, DIGNITAT, DRETS

1 MAIG
VOLEN ACABAR AMB TOT
FEINA
DIGNITAT
DRETS

El 1r de Maig, Dia Internacional del Treball, es caracteritza -enguany- per l'aprofundiment de la crisi global; després de gairebé cinc anys de l'inici de la crisi financera, el fracàs de les polítiques neoliberals aplicades és un fet inqüestionable i amb efectes dramàtics en haver augmentat la destrucció d'ocupació, la pobresa i les desigualtats.

Davant la falta de regulació del sistema financer, els atacs al deute sobirà dels països, l'empitjorament de les condicions de vida i feina, la disminució de la protecció social i el deteriorament dels serveis públics, la Confederació Sindical Internacional i la Confederació Europea de Sindicats responen amb la mobilització sindical, reclamant una sortida social a la crisi, amb altres polítiques que impulsin el creixement econòmic i de l'ocupació i preservin la cohesió social.

Un camí d'esperança per als pobles àrabs

L'anomenada "primavera àrab" ha produït el 2011 canvis polítics d'orientació democratitzadora com a conseqüència de la pressió popular a Tunísia i a Egipte. A altres països com Síria i Líbia, s'ha produït una guerra civil amb la intervenció en el segon cas de l'OTAN.

L'OIT regula drets laborals per al treball domèstic

En la 100a Conferència Internacional de Treball de l'OIT (juny del 2011) es van adoptar normes laborals internacionals per protegir entre 53 i 100 milions de treballadors domèstics en el món. És la primera vegada en la història de l'OIT que les normes laborals es duen a l'àmbit de l'economia informal.

Les polítiques neoliberals debiliten el model social europeu

Europa travessa una gran crisi econòmica i social, amb nivells rècord de desocupació, i caminant cap a un període de recessió general que ja és una realitat en alguns dels països de la Unió.

En els últims dos anys, estam vivint el més sistemàtic i generalitzat atac contra els drets laborals i socials des del fi de la 2a Guerra Mundial. L'atac està impulsat des de les mateixes institucions europees: Consell, Comissió i Banc Central Europeu. Les seves línies d'acció són les polítiques d'austeritat i ajust pressupostari i les anomenades "reformes estructurals", en particular les del mercat de treball.

El sindicalisme europeu té alternatives a aquesta difícil situació que són compartides per un creixent nombre d'organitzacions socials i polítiques: emetre deute europeu (eurobons); reformar el BCE per donar-li les competències de la resta de bancs centrals; implantar un impost a les transaccions financeres; actuar decididament contra el frau i l'evasió fiscal i acabar amb els paradisos fiscals; regular els mercats financers per posar-los al servei de l'economia real; harmonitzar fiscalment la UE; impulsar un pla europeu d'inversions en xarxes de transport i comunicació i activitats d'economia verda; reformar els Tractats de la UE perquè el govern de la UE sigui realment democràtic i respecti els principis, valors i institucions que han configurat el seu model social. Per assolir els objectius de reducció dels dèficits públics, la CES reclama un termini més prolongat.

Reformes injustes i polítiques ineficaces

Les expectatives per a aquest any i el pròxim auguren un augment de la desocupació, sobretot juvenil -un problema social de primera magnitud- i de llarga durada. Les reformes laborals de l'anterior Govern han augmentat la precarietat laboral. I després de les eleccions generals del 20 de novembre, el Govern del PP ha iniciat una carrera de retallades pressupostàries i profundes reformes estructurals, entre les que destaca la reforma laboral pels seus efectes lesius per als treballadors i per la involució que suposa. El RD-llei suposa una reforma brutal que facilita i abarateix l'acomiadament, precaritza les noves contractacions, desequilibra a favor de l'empresa les relacions laborals, augmenta la desigualtat i genera noves formes de discriminació, debilita la negociació col·lectiva i la funció de les organitzacions sindicals. Una reforma laboral que ha estat contestada amb la Vaga General del 29 de març. La dimensió de la mobilització confirma el suport a la petició de rectificació que reclamen els sindicats. No obstant això, no sembla aquesta la línia escollida pel Govern i amb els Pressupostos Generals per a 2012 demostra que la seva prioritat no és l'ocupació sinó atendre les exigències de l'Eurogrup per limitar el dèficit aquest any al -5,3% del PIB. En definitiva, més injustícia i més desigualtat.

Denunciam les polítiques recentralitzadores que impulsa el Govern central que carrega en l'Estat de les autonomies la responsabilitat del dèficit fiscal, obviant, com en el cas de les Illes Balears, l'espoli fiscal que patim, deteriorant encara més els nostres serveis públics.

Rebutjam les darreres retallades en educació i sanitat anunciades pel govern central (10.000 milions €) que aprofundeixen, encara més, en la minva de la qualitat de l'Estat de Benestar, amb més destrucció de llocs de treball i potenciant la privatització dels serveis públics.

Les treballadores i treballadors tampoc podem ser aliens a les polítiques de destrucció del territori, d'aniquilació dels nostres drets lingüístics i culturals que practica el govern del PP de les Illes Balears.

1 MAIG
VOLEN ACABAR AMB TOT
FEINA
DIGNITAT
DRETS

Reclamam una negociació per aconseguir un gran acord nacional que contempli mesures de persecució del frau fiscal i de redistribució de la càrrega impositiva; que garanteixi que el sistema financer posi a disposició de les empreses i de les famílies els recursos necessaris per recuperar l'activitat i augmentar el consum; que afavoreixi un canvi en el model de creixement, impulsant la investigació, la innovació tecnològica, l'educació i la formació, el desenvolupament sostenible, la prevenció i protecció de la salut; que consolidi la igualtat d'oportunitats i la lluita contra la discriminació laboral i social; que recuperi l'aplicació efectiva de la Llei de dependència desenvolupant totes les seves capacitats de generació d'ocupació.

Reclamam respecte a l'autonomia de les parts en l'àmbit de les relacions laborals i defensam el benefici que a la cohesió social

aporten els convenis i acords sectorials.

Reclamam al Govern l'obertura d'un procés de negociació per canviar en profunditat la reforma laboral, centrar les polítiques públiques en el creixement econòmic i la creació d'ocupació, en la defensa del model social, els serveis públics essencials i la cohesió social. Si el Govern segueix sense obrir la negociació reclamada pels sindicats, el conflicte social seguirà obert.

Fem una crida als treballadors i treballadores, als ciutadans i ciutadanes, a mobilitzar-se en defensa del model social i per l'ocupació:

VOLEN ACABAR AMB TOT

FEINA, DIGNITAT, DRETS

NO A LA REFORMA LABORAL!

MÉS OCUPACIÓ, MENYS PRECARIETAT!

MÉS INVERSIÓ I MENYS RETALLADES!

PER LA IGUALTAT I ELS DRETS SOCIALS!

SERVEIS PÚBLICS DE QUALITAT!

LES POLÍTIQUES SOCIALS I LA IGUALTAT SÓN PRINCIPIS I DRETS IRRENUNCIABLES

